

25969
23873
42569621

Офіс Президента України

16.11.2022 № 41-09/1298

На № _____

**Головам обласних, Київської
міської державних адміністрацій**

У зв'язку з відзначенням 21 листопада цього року Дня Гідності та Свободи просимо забезпечити реалізацію органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування тематичних заходів у регіонах із суворим дотриманням вимог законодавства та обмежень воєнного стану.

Пропонуємо приділити увагу анонсуванню підготовки до відзначення знакової події в державі та відповідному регіоні, а також актуалізації провідних ідей і меседжів цього знакового дня, зокрема шляхом розміщення тематичної соціальної реклами та реалізації медійних проектів. Також зосередити зусилля на широкому інформаційному висвітленні змісту свята та надати перевагу проведенню заходів в онлайн-форматі.

Відзначення цього святкового дня у 2022 році має пройти за тематикою «Революція Гідності – перший переможний бій цієї війни» та з гаслом «Вистояли на Майдані – переможемо у війні!».

Ідеологія відзначення цьогоріч базується, зокрема, на таких основних меседжах:

День Гідності та Свободи українці проголосували двічі, – вийшовши на майдан Незалежності у 2004-му і у 2013 – 2014 роках відновлюючи своє право на гідність та незалежність, утверджуючи своє прагнення бути у європейській спільноті, жити за принципами демократичного, цивілізованого світу;

Помаранчева революція стала першим рішучим «Ні» Москві на всі її зусилля перетворити незалежну Україну на свою колонію. Однак тоді, в радісній ейфорії перемоги Українського народу над проросійською владою, все ще видавалося можливим мирне співіснування двох держав – російської федерації та України, а вся подальша політична та інформаційна агресія часто сприймалася суспільством як тимчасова, яка промине у процесі демократизації росії;

Революція Гідності стала не просто переломним історичним моментом для України, вона стала подією, яка змінила світ. Гідність і стійкість українців, виявлені упродовж трьох місяців протесту, їх прагнення справедливості та свободи були сильнішими за весь насильницький апарат тогочасної проросійської влади. Сильнішими за кийки, кулі, гранати, отруйні гази та потужну машину дискредитації і дезінформації, яку задіяла росія, щоб знищити беззбройний протест. Ця революція показала сучасним українцям справжню ціну їхньої свободи, а також те, що ціна несвободи завжди вища. Революція Гідності навчила сучасне покоління українців боротися, дала наснагу до боротьби наступним героям цієї війни, показала всьому світу силу нашої стійкості, єдності та свободолюбності. Стійкість та самовідданість наших воїнів у нинішньому протистоянні російському агресору у великій мірі – наслідок обох українських революцій.

(Матеріал «Майдан гідних, війна вільних» додається для використання в роботі).

Як і в попередні роки зберігається акцент на базових цінностях гідності і свободи, за які українці боролися упродовж віків і готові відстоювати нині, незмінності європейського вектора розвитку України та реальних досягненнях на шляху європейської інтеграції, закріпленні курсу України на вступ до НАТО.

З нагоди Дня Гідності та Свободи пропонуємо забезпечити:

реалізацію з використанням медіа-ресурсів інформаційних, комунікативних, освітніх та інших тематичних заходів, зокрема за участю представників влади;

проведення церемоній покладання квітів (квіткових композицій, встановлення лампадок) керівниками місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування до місць поховань Героїв Небесної Сотні, захисників України, загиблих внаслідок широкомасштабної російської агресії, до пам'ятників і пам'ятних знаків, приурочених подіям та учасникам Революції Гідності, антiterористичної операції/операції об'єднаних сил у Донецькій і Луганській областях;

упорядкування та підтримання у належному стані об'єктів, пов'язаних із революційними подіями початку ХХІ століття, пам'ятників, пам'ятних знаків, місць поховань загиблих під час Революції Гідності, борців за незалежність України у ХХ столітті, воїнів, полеглих у боях за свободу та територіальну цілісність України під час російської повномасштабної агресії, антiterористичної операції/операції об'єднаних сил у Донецькій та Луганській областях;

широке анонсування та висвітлення заходів із відзначення у 2022 році Дня Гідності та Свободи, сприяння розміщенню тематичних публікацій у регіональних засобах масової інформації, трансляції тематичних теле- і радіопередач, сюжетів, роликів, показу фільмів.

Усі заходи на відкритому просторі мають бути лаконічними, без залучення значної кількості офіційних осіб та представників громадськості.

Посилену увагу просимо приділити забезпеченню дотримання громадського порядку і стабільності у регіоні, у тому числі з урахуванням воєнного стану, та нейтралізації деструктивних чинників, попередженню провокацій.

Про проведену роботу просимо поінформувати Офіс Президента України до 1 грудня 2022 року, оперативну інформацію про проведені заходи надати Директорату з питань внутрішньої та гуманітарної політики Офісу Президента України за встановленими формами 21 листопада 2022 року.

Додаток: на 4 арк.

Заступник Керівника
Офісу Президента України

К.Тимошенко

«МАЙДАН ГІДНИХ, ВІЙНА ВІЛЬНИХ» (інформаційно – позиційний матеріал для використання в роботі)

Від самого початку заснування Дня Гідності та Свободи у 2014 році українці відзначають цю дату в умовах війни. Бойові дії йшли на сході, саме там українська армія захищала найвищі цінності, відстоювані на Майданах, саме там ризик втрати цих цінностей усвідомлювався з особливою гостротою. У лютому цього року полем битви за свободу нації та незалежність стала вся Україна. Повномасштабна агресія росії проти України перетворила нашу державу на своєрідний Майдан з його базовими принципами самоорганізації, консолідації, взаємодопомоги та безстрашності. Війна змусила нас активніше переосмислювати наше минуле, глибше відчувати й усвідомлювати важливість тих ціннісних орієнтирів, що їх чітко та відкрито задекларували Майдани.

Історія

Вже не вперше в історії України прагнення її народу жити у вільній незалежній державі наштовхується на лютий опір з боку московії, яка упродовж століть знищувала нашу країну, заперечуючи окремішність її народу, її історії, її мови, її традицій.

Вже не вперше українці, які виходили на Майдани – Софійський у 1917–1918 роках та Незалежності у 2013–2014 роках – змушені брати в руки зброю, щоби чинити опір оскаженілому північно-східному сусідові, під маскою так званого «старшого брата» якого заховалося обличчя найлютішого ворога, що прагне знищення нас як народу.

Український фронтир не одне століття формував нашу свідомість, впливав на нашу історію та культуру та врешті-решт позначився на формах нашого спротиву: ми самі не помічаємо, коли наші майдани стають визвольною війною, і де той рубікон, перейшовши який ми починаємо захищати не лише наші права, а й нашу землю та наше життя – як індивідуумів, так і нації.

20 лютого 2014 року під час Революції Гідності у середмісті Києва силовики розстрілювали протестувальників, які майже три місяці відстоювали на Майдані європейське майбутнє України, власну гідність і свободу.

20 лютого 2014 року – саме цю дату кремлівські керманичі викарбували на російській медалі «За повернення Криму».

Того дня і в наступні за ним Україна оплакувала Героїв Небесної Сотні. І не одразу усвідомила, що війна, яка прийшла у січні-лютому 2014 року на вулиці Києва, невдовзі охопить південь і схід, а вісім років по тому – 24 лютого 2022 року – всю Україну.

Українці ще не встигли осмислити феномен Майдану, а у кремлі вже були переконані, що він несе екзистенційну загрозу як відродженному путіним тоталітарному режимові, так і хворобливим маренням російського президента ліквідувати наслідки найбільшої, на його думку, геополітичної катастрофи ХХ століття, якою став розпадsovетського союзу.

Події в Україні кінця ХХ століття справді багато в чому визначили майбутнє імперії зла. У жовтні 1990 року у Києві відбувся перший Майдан, студентський, що пізніше отримав назву Революція на граніті. Однією з вимог протестувальників було непідписання нового союзного договору, що мав би подовжити життя агонізуючого СРСР. Ця акція стала одним із важливих чинників проголошення незалежності України 24 серпня 1991 року.

Небезпечним сигналом для російського диктатора стала Помаранчева революція 2004 року. Другий Майдан продемонстрував готовність громадян України захищати своє право вибору. Це суттєво відрізняло Україну від частини колишніхsovєтських республік, в яких відбувалося демонтавання демократії та розбудова авторитарних режимів.

Революція Гідності, яка починалася з євроінтеграційних вимог, стала черговим етапом утвердження України як незалежної держави. Ці протести стали найбільш голосною та чітко сформульованою заявою українців про свої цінності – гідність, свободу, незалежність, демократію.

Кожен Майдан ставав кроком на шляху до здобуття справжньої незалежності. Але водночас був результатом незасвоєних уроків попередніх Майданів і неусвідомлення значною частиною населення тих загроз, які становила РФ.

Майдани та нинішню війну єднає глибинна природа цих суспільно-політичних феноменів, які водночас є результатом поступу та каталізатором подальших змін в Україні та які найяскравіше проявилися у поняттях: «суспільство», «герої», «вороги», «трансформація», «культура», «свобода».

Суспільство

Унікальна самоорганізація та консолідована суспільність є найбільш яскравим феноменом Майданів.

Самоорганізація та згуртованість людей стала одним із тих вирішальних чинників, який завадив російським окупантам «взяти Київ за три дні».

Герої

Герой України генерал-майор Ігор Гордійчук назвав Небесну Сотню першими героями російсько-української війни, які прорвали московську блокаду. Саме з Майдану йшли боронити східні українські землі перші добровольчі підрозділи у 2014 році. У лавах ЗСУ б'ються сьогодні й майданівці. Чимало з тих, хто пройшов вогонь Майдану, на жаль, загинули, захищаючи Донецьк, Маріуполь, Київ, Харків, Чернігів, інші українські міста і села...

Питання вшанування пам'яті героїв Майдану та російсько-української війни спричинило певний зсув свідомості: українці зрозуміли, що мають пантеон своїх – національних – героїв, що сучасні герої не мають лише тисяч невідомими і що героями можуть бути не лише загиблі, а й ті, хто не зраджує себе і чинить опір ворогу.

Ворог

Енн Епплбаум, авторка книг «Гулаг» та «Червоний голод: сталінська війна проти України», називає росію державою, яка «сприймає себе настільки вищою від сусідів... що вважає, ніби має право стерти їх з лиця землі, з карти світу, знищувати їх за власним бажанням, вбивати їхнє мирне населення – а не лише солдатів. Ідеологія, яка дає їм виправдання для таких дій, – різновид імперіалізму».

З часів Помаранчевої революції росія, просуваючи ідею про українців на Майдані як ворогів російського режиму та народу, формувала в головах росіян образ оскоженілих фашистів, які загрожують самій росії. Пропагандистська машина РФ призвела до абсолютноного викривлення світосприйняття, де абсурдні та злочинні твердження сприймаються як догмат і виправдовують найстрашніші злочини.

Трансформація

Всупереч наріканням українців на повільні зміни у державі, особливо якщо йшлося про добробут, наше суспільство, як виявилося, пройшло більш значущі трансформації, результати яких проявився лише в останні роки. Йдеться передусім про формування українців як політичної нації та поступову зміну ціннісних орієнтирів, усвідомлення важливості таких категорій, як свобода, гідність, мова, історія, культура, громадянське суспільство.

Водночас від часів Революції Гідності українці почали реально впливати на Європу та весь демократичний світ. Вже тоді європейські інтелектуали вказували на парадокс, що Майдан, який почався з євроінтеграційних гасел, відбувався у деякій суперечності із західним мейнстримом. Зокрема, французька письменниця та журналістка Галя Акерман зазначала, що у багатьох європейських країнах цінності безпеки стоять вище від демократичних.

Певний час після Майдану західний світ стояв осторонь подій, що відбувалися в Україні. Лише російсько-українська війна в її гострій фазі, що почалася 24 лютого 2022 року, і, передусім той спротив, який чинять як українські військові, так і цивільне населення, змусили демократичні суспільства та уряди усвідомити надважливість України для майбутнього Європи.

Культура

Упродовж століть росія нищила будь-які прояви українського життя, намагаючись перетворити українців на малоросів. З початку повномасштабної агресії російські окупанти ведуть неприховану війну проти української культури. Пограбування та обстріли музеїв, знищення та пошкодження пам'ятників, пов'язаних з національними діячами або національною історією – все це є свідченням того, що йдеться про війну двох цивілізацій, двох культур.

Але культура – це не лише пам'ятки та предмети мистецтва, це певні моделі поведінки, ідеали та цінності. Це те, без чого нація не може відбутися та усвідомити себе як нація. За людські та суспільні цінності люди виходили на Майдан. І саме останній Майдан, який вибухнув неймовірною творчою

енергією, дав поштовх до глибшого усвідомлення того, що наші культурні надбання є невід'ємною складовою нашої ідентичності. Що українці – народ, який прагне творити, а не знищувати. І це відрізняє нас від ворога, потенціал якого спрямований передусім на знищення, пограбування і спустошення.

Свобода

У 2017 році віце-президент Українського центру міжнародного ПЕН-клубу Микола Рябчук заявив: «Українці від росіян відрізняються любов'ю до свободи».

Останні десятиліття нашої історії це довели. Свобода та гідність були тими цінностями, за які виходили і гинули люди на Майдані. Свободу та гідність сьогодні захищають і проявляють українські воїни та цивільні громадяни.

Віримо, що переможний дух – дух Свободи, ті чесноти та цінності, які загартовувалися на Майданах, приведуть Україну до перемоги.